

Nistor Zugravul din Feleac în colecțiile Muzeului Mitropoliei Clujului

Saveta-Florica POP

Mitropolia Clujului, Maramureșului și Sălajului
The Mitropoly of Cluj, Maramureș, and Sălaj
Personal e-mail: pop.saveta@yahoo.com

Painter Nistor from Feleac in the Collections of the Metropolitan Museum of Cluj

This study aims to configure the artistic personality of the painter Nistor from Feleac by analyzing his icons made in the period 1777-1801, kept in the collection of the Museum Metropolitan of Cluj. Seven of the sixteen icons are unique. The manner in style and technique used by Nistor, certify him as an apprentice of the painter Nechita, painter particularly active from 1740 until near the end of the century.

Keywords: Nistor, Nechita, Feleac, Painter, icons, Metropolitan Museum, Cluj-Napoca

A trecut mai bine de un veac de la prima menționare a zugravului Nistor, deși opera sa, aparent ușor identificabilă, nu și-a epuizat încă misterele. Din peregrinările transilvănene, Nicolae Iorga a consemnat la Feleac: „Catapeteazmă de Nistor zugravul, 1769”, considerându-l în această etapă autor al întregului iconostas, deși a lecturat și inscripția de pe icoana împărătească *Maica Domnului cu Pruncul* datată în 1770. Ulterior, numele zugravului și anul 1785 au fost consemnate și pe icoana *Adormirea Maicii Domnului*, atât pe față cât și pe versoul acesteia¹.

Meritul de a-i contura opera și personalitatea artistică a zugravului Nistor îi revine Academicianului Marius Porumb, care în 1968 a publicat primul material, consacrandu-l pe artistul din apropierea Clujului, studiul fiind extins prin cercetările ulterioare². Activitatea artistică a zugravului Nistor din Feleac a fost încadrată între 1767 și 1802, perioadă în care a pictat icoane pe lemn și pictură parietală în zona Clujului și Turzii.

Prezența zugravului Nechita la Feleac, confirmată prin icoana cu tema *Iisus Pantocrator*, datată în 1762 (fig. 8), expusă la Muzeul de Artă din Cluj-Napoca³, putea să constituie pentru Nistor momentul în care s-a alăturat maestrului pentru a deprinde tainele picturii.

Etapa formării artistice a zugravului Nistor s-a încheiat până în 1767, an în care artistul a semnat și datat icoana *Arhanghelul Mihail*, pictată pentru biserica din Băișoara și păstrată la Muzeul de Istorie din Turda.

În colecția Muzeului Mitropoliei Clujului se păstrează șaisprezece icoane realizate de zugravul Nistor din Feleac, șapte dintre acestea sunt inedite, trei icoane dețin numele pictorului, iar zece sunt datate, între 1777-1801.

1. Cea mai veche icoană din colecție, care poate fi atribuită zugravului Nistor, provine de la biserica din Boju și are tema *Deisis* (inv. 13, 75x52 cm), cu datarea înscrisă pe Evanghelia deschisă: *Anii de la Hristos 1777*⁴ (fig. 1). Personajele sunt încadrate de o arcadă semicirculară lucrată din grosimea suportului care se sprijină pe baghetele ramei și pe fragmente de capitel.

2. Tot de la Boju a intrat în colecție și icoana *Sfântul Nicolae* (inv. 14, 78x51,5 cm) ilustrat semifigură, cu personajele secundare în picioare, lângă aureola sfântului (fig. 2). Chipul rectangular al Sfântului Nicolae este viguros, linia este modulată și sigură, iar aplicarea gradată a cromaticii feței, ocru-brun, roz-roșiatic și tușele de lumină, susțin calitățile plastice și tehnice ale artistului. Nimbul personajului principal și

frânghia răsucită care încadrează tema sunt lucrate din grosimea lemnului.

3. Anul 1781 îl aflăm înscris sub deschiderile rectangulare ale zidului de incintă din planul secund al icoanei cu tema *Buna Vestire* (inv. 89, 61x42,5 cm), care provine de la Vâlcele⁵. Deși se află într-o stare precară de conservare, cu straturile picturale pierdute în zona inferioară și parțial pe câmpul icoanei, desenul, cromatica și maniera picturală deconspiră penelul zugravului Nistor.

4. Icoana inedită cu tema *Iisus Pantocrator* (inv. 224, 51,5x38,5 cm), datată 1783 pe Evanghelic, provine de la Mărtinești și se păstrează într-o stare slabă de conservare. Elementele viguroase ale chipului și cromatica se identifică în maniera zugravului Nistor, iar tiparul iconografic îl vom regăsi anul următor în icoana cu temă similară pictată pentru biserica din Luna de Sus.

5. Icoana împărătească *Deisis* (inv. 57, 73,5x55,5 cm), cu personajul principal ilustrat semifigură și cele secundare în picioare în planul secund, realizată pentru biserica din Luna de Sus⁶, are pe rama superioară și pe cea dreaptă inscripția cu numele donatorilor: *Această icoană sfântă au plătit Căoaci Petre cu soțu sou Ioană să fie pomeană la tot neamul, la bisearecă la Lona, am(in)*. Datarea și numele zugravului sunt așternute pe Evanghelic: *Anii de la XC 1784. Nistor Zugravu Feleac* (fig. 3). În această icoană tânărul imberb din planul secund, în jurul căruia inscripția ne spune doar *Ioan*, este Sfântul Ioan Evanghelistul substituind-l pe Sfântul omonim, Ioan Botezătorul, care apare reprezentat în aceasta temă⁷.

6. De la Luna de Sus se păstrează în colecție și icoana *Maica Domnului cu Pruncul* (inv. 58, 71,5x53 cm), care după o intervenție neadecvată de restaurare, mai păstrează parțial inscripția aflată între frânghia răsucită care delimitează tema și ramă (fig. 4). Imaginile dintr-o etapă anterioară de cercetare au permis lectura parțială a inscripției de danie: (...) *întru această icoană: Moisa, Todora, Anis (...) au dau un zlot. Costișor (...)*.

7. Anul 1784 se poate lectura pe icoana inedită cu tema *Iisus Pantocrator* (inv. 181, 42x32 cm), care provine de la biserica din Mărcești. Are datarea în partea inferioară a cărții deschise, iar pe verso icoana păstrează inscripția aplicată cu cerneală neagră: *Această icoană au plătit Mărie, Dumitru, Ioană să fie pomeană în viaci (...)*. 1784, fiind menționați donatorii piesei și repetându-se datarea.

8. O altă icoană cu temă similară, *Iisus Pantocrator*, cu dimensiuni apropiate celei anterioare (45x32,5 cm), cu numărul de inventar lipsă și proveniență necunoscută, are anul 1784 înscris pe Evanghelia deschisă⁸. Cromatica și tiparul iconografic al celor două icoane, cu Iisus semifigură care binecuvântează, în tunică roșie și mantie verde, sunt atât de similare încât diferențele pot fi surprinse doar la nivel de detalii. Starea de conservare a acesteia este mai bună decât a icoanei

provenită de la Mărcești.

9. De la biserica din Săcel a intrat în colecția clujeană o icoană cu tema Sfântul Nicolae (inv. 250, 82,5x57,5 cm) realizată în anul 1794, slovele fiind redade de o parte și de alta a umerilor personajului. Icoana inedită poartă amprenta stilistică și tehnică a zugravului din Feleac, maniera de redare a chipului regăsindu-se în icoana semnată cu tema *Deisis* din 1784.

10. Caracteristica zugravului Nistor din Feleac, de a consemna inscripțiile de danie pe ramele aplicate la suport, o regăsim și în icoana cu tema *Pogorârea Dubului Sfânt* (inv. 20i, 74,5x53,5 cm) provenită de la Petrești de Jos (fig. 5). Textul însemnării începe pe rama superioară și se continuă pe cea dreaptă, numele zugravului fiind înscris pe bagheta de jos: *Asta o au plețit Pearvu Găvrilă și muierea lui Mărie se fie pomeană lor nesevârșită în viaci. Zugravu Nistor Feleac. An de la XC 1801*⁹. Slovele cu datarea sunt așternute între elementele tronului din câmpul inferior al icoanei.

11. Elementele picturale specifice zugravului Nistor au condus la atribuirea altor șase icoane pe lemn, care nu sunt nici semnate și nici datate, păstrate în colecția Muzeului Mitropoliei Clujului. De la biserica din Căpușu Mic se află în colecție icoana *Arhanghelul Mihail*¹⁰ (inv. 32i, 61x41 cm) cu personajul redat frontal, semifigură, ține în mâna dreaptă sabia, în cealaltă potirul, având marginal frânghie răsucită din grosimea lemnului, iar aureola apare decorată cu vrejuri vegetale stucate.

12. O icoană cu temă similară și tipar iconografic identic, *Arhanghelul Mihail* (inv. 37i, 41,5x24 cm), provine de la biserica din Finciu¹¹. Aici chipul îngerului, prin șevelura mai amplă, denotă, în comparație cu icoana anterioară, o frăgezime mai evidentă. Rama icoanei este împodobită cu opt butoni circulari în relief. Pe versoul icoanei se mai păstrează fragmente de pictură care trimit către un personaj în picioare, înaripat, poate chiar Arhanghelul Mihail. Conturul acestuia apare viguros, aplicat cu negru, cromatica se restrânge la: roșu, alb și negru, iar din inscripția temei mai sunt vizibile fragmente de slove, dintre care un *I* se păstrează intact. Condițiile inadecvate de conservare a icoanei, evidențiate prin halourile de umiditate, sunt responsabile de pierderea, aproape în totalitate a picturii din această zonă.

13. La biserica din Muntele Băișorii, Nistor Zugravul a pictat o icoană cu tema *Arhanghelul Mihail* (inv. 238, 34x25,5 cm). Icoana inedită, deși de mici dimensiuni, este decorată cu motivul frânghiei răsucite și ramă din grosimea lemnului (fig. 6). Inelele zalei Arhanghelului sunt sugerate de prezența cercurilor interconectate. Acest decor al costumului îl găsim în secolul al XVIII-lea în opera *Maestrului anonim transilvan*¹², două dintre icoanele inedite care i pot fi atribui acestui pictor se păstrează în colecția Mitropoliei Clujului: *Soborul Arhanghelilor* (inv. 24) și *Arhanghelul*

Mihail (inv. 251), provenind de la Corpadea și Săcel. Prezența zugravului Nistor la Săcel, surprinsă prin icoana *Sfântul Nicolae* din 1794, putea constitui, în lipsa unei relații nemijlocite cu *Maestrul anonim transilvan*, confruntarea directă cu creația zugravului și însușirea unor elemente picturale.

14. O icoană inedită cu tema *Arhanghelul Mihail* (inv. 48i, 32,5x23 cm), a cărei proveniență nu o cunoaștem, trădează pregnant elementele stilistice și tehnica zugravului Nistor din Feleac, iar tiparul iconografic îl regăsim în icoanele anterioare. Pe verso, în colțul stâng superior se află o mică însemnare cu cerneală neagră, pierdută parțial, care nu mai poate fi lecturată.

15. Din apropierea orașului Cluj, de la Sânmărtin (com. Chinteni), se păstrează în colecție icoana *Maica Domnului cu Pruncul* (inv. 73, 38,5x28,5 cm) de tip Hodighitria, cu personajele așezate pe tron. Icoana inedită are toate șansele să-i aparțină zugravului Nistor, iar elementele tehnicii de execuție, frânghia răsucită și rama care sunt lucrate din grosimea suportului, susțin această prezumție. Urmele unor cuie din lemn vizibile pe zona marginală a icoanei pot indica amplasarea acesteia într-un suport în care a fost, probabil, etalată în biserică. Suprafața carbonizată din partea stângă superioară a icoanei confirmă așezarea acesteia în proximitatea unei candelă sau a altei surse de căldură.

16. Ultima icoană păstrată în colecție, care-i poate aparține zugravului Nistor, *Maica Domnului cu Pruncul* (inv. 276, 79,5x54,5 cm) în varianta Hodighitria, a intrat în colecție de la biserică din Turda Nouă¹³ (fig. 7). Maica Domnului este ilustrată bust, ține Pruncul pe brațul stâng cu semifigurile Arhanghelilor Mihail și Gavril în jurul umerilor. Aureolele personajelor principale sunt lăsate din grosimea lemnului. Formele, conturul și cromatica veșmintelor aparțin manierei artistice a zugravului Nistor, dar culoarea plată a chipurilor și a mâinilor personajelor, precum și culoarea ocră prezentă peste foița metalică de pe fondul icoanei, căroră se alătură banda orizontală albă delimitată de conturul puternic din partea inferioară a icoanei, trădează intervențiile unei repictări.

Deși icoana a fost supusă în anul 2011 intervențiilor de restaurare, operații care s-au limitat la înlăturarea repictării ramei, nu există nici o documentație privind investigațiile științifice efectuate și intervențiile aplicate. Pentru confirmarea repictării, am demarat un set de investigații fotografice în infraroșu (IR) și ultraviolet (UV), cele din urmă, datorită fluorescenței materialelor, susțin repictarea icoanei¹⁴. Deoarece aceste fotografii furnizează informații la suprafața straturilor picturale, procesul trebuie continuat prin investigații radiologice digitale care constau în iradierea tabloului cu un fascicol de raze X și impresionarea unei plăci fotografice, oferind date atât asupra structurii suportului, cât și asupra materialelor cu densități diferite utilizate în operă. Deoarece procesul radiologic digital se află în

desfășurare, rezultatele obținute vor fi publicate alături de alte icoane pe lemn din colecție care au suferit repictări și care pot fi evidențiate prin această metodă.

Analiza comparativă stilistică și tehnică, între icoanele pictate de Nistor și cele realizate de zugravul Nechita¹⁵, constituie singurul argument în susținerea relației maestru și ucenic. Nechita Zugravul tratează chipurile și mâinile personajelor, aplicând peste culoarea de bază carnația în tonuri de galben-portocaliu și roz peste care așterne lumina pe zone întinse ale feței, având pe obraji forma unui triunghi cu vârful în jos (fig. 8). Nistor va păstra la începutul creației sale maniera de pictare a chipului preluată de la Nechita Zugravul, fiind sugestive în acest sens icoanele împărătești din Feleac: *Deisis* și *Maica Domnului cu Pruncul*, dateate în 1770 și atribuite zugravului. Deceniul al optulea a constituit pentru Nistor etapa metamorfozării elementelor preluate de la zugravul Nechita și definirea propriului stil artistic, care l-a păstrat destul de invariabil de-a lungul creației sale. Chipurile personajelor pictate de Nistor primesc formă ovală și au o șvelură cochetă. Culoarea de bază la chip și la mâini este ocră-brun, peste care se suprapune succesiv carnația în tonalități rozalii și zonele de lumină. Ochii sunt mari cu pupile ample, forma acestora este dată de linia pleoapei superioare și de coloritul mai închis din partea de jos. Nasul viguros, delimitat de conturul care pleacă de la baza sprâncenei stângi, are aripile nazale desfășurate amply în laterale.

Nechita Zugravul reușește să surprindă anatomia corpului prin linia și jocul faldurilor veșmintelor redade prin degradeu cromatic (fig. 8). Nistor tratează costumele personajelor într-o manieră destul de apropiată de cea a zugravului Nechita, folosind forme ample, dar schematizează volumul și recurge la o manieră grafică accentuată în detrimentul picturalului. Coloritul predominant al costumelor personajelor zugravului Nistor este: roșu, albastru și verde, iar pentru fondul icoanelor folosește foița metalică aurie sau argintie. Veșmântul Maicii Domnului și cel al lui Iisus primesc uneori un mic decor vegetal ilustrat prin trei ramuri încoronate de boboci. Aureolele în icoanele lui Nistor au adesea spre interior un decor grafic și un șir de stelute spre exterior, în timp ce, ramele aplicate la suport sunt pictate cu linii vibrante.

Din perspectivă iconografică, Nistor păstrează tiparele iconografice preluate de la maestrul său, dar ilustrează, adesea, alături de Iisus și personajele secundare, Maica Domnului și Ioan Botezătorul, aducând tiparul *Iisus Pantocrator* în varianta *Deisis*, de intercesiune și rugăciune. În icoanele cu tema *Maica Domnului cu Pruncul*, Nistor recurge la tiparul iconografic Hodighitria, așezându-i alături de personajele principale pe cei doi Arhangheli. În tema *Pogorârea Duhului Sfânt*, zugravul Nistor folosește tiparul ilustrat de Nechita,

așezând-o pe Maica Domnului în centrul compoziției pe tron, înconjurată de Apostoli, planul superior fiind rezervat Duhului Sfânt¹⁶. *Arhanghelul Mihail* apare în icoanele lui Nistor redat frontal, până la genunchi, cu sabia ridicată în mâna dreaptă, ținând în cealaltă potirul.

În creația zugravului Nechita se resimte predilecția pentru aureolele decorate cu vrejuri vegetal-florale stucate sau în relief din grosimea lemnului (fig. 8), de asemenea, tratează fondul cu elemente stucate, iar frânghia răsucită o găsim deseori în lucrările sale. Nistor Zugravul păstrează în unele icoane motivul frânghiei răsucite și întâlnim atât aureole în relief cât și decorate cromatic. Nu vom găsi la Nistor fondul icoanelor realizat din elemente stucate, dar recurge la un decor pictat, așa cum îl aflăm în câmpul inferior al icoanei *Deisis* de la Luna de Sus (fig. 3). Unele elemente de compoziție și tehnică sunt preluate de Nistor destul de fidel, încât recunoaștem similitudini frapante între icoanele maestrului și cele ale ucenicului. Un exemplu îl avem în icoana *Iisus Pantocrator* din 1762 de la Muzeul de Artă din Cluj-Napoca și cea cu tema *Deisis* pictată de Nistor în 1777 pentru Boju (fig. 1).

Relația dintre Nechita Zugravul și Nistor se resimte dincolo de abordarea picturală, prin modul în care acesta din urmă s-a raportat la creația sa. Numele zugravului Nechita îl cunoaștem doar de pe o singură icoană, deși opera artistului a fost prolifică și longevivă, din 1740 până după anul 1795. Icoana ilustrează tema *Maica Domnului cu Pruncul* (92x47 cm) și a fost dăruită de zugrav bisericii din Buza. Rama inferioară are inscripția: *Această icoană sfântă o am făcut eu Nechita Zugravu. Să fie pomană rodului meu și mie în viaci. 1753*¹⁷, localitatea fiind considerată, pe bună dreptate, ca posibilă reședință a zugravului. Gestul maestrului va fi reiterat de Nistor Zugravul peste trei decenii la biserica cu hramul *Cuvioasa Paraschiva* din Feleac, satul său natal. Icoana cu tema *Adormirea Maicii Domnului* are pe rama superioară inscripția: *Această ic(oană) am făcut Nistor Zugravul să fie pomană în viaci. 1785*, iar pe dosul acesteia: *1785. Nistor Zugrav*, unde se repetă anul și numele artistului.

Discreția asumată de către Nechita Zugravul, din perspectiva penuriei icoanelor semnate, ne trimite către un alt artist al epocii *Maestrul anonim transilvan*, cei doi zugravi fiind activi în aceleași zone din Transilvania. Deși nu putem avansa în direcția unei cât de firave legături a celor doi zugravi, surprindem, totuși, în decorul folosit de Nistor pe omoforul *Sfântului Nicolae* din icoana de la Boju, pe mantia lui Iisus din icoanele *Maica Domnului cu Pruncul* de la Luna de Sus și Turda Nouă (fig. 4, 7), precum și pe costumul icoanelor cu *Arhanghelul Mihail*, elemente regăsite în opera *Maestrului anonim transilvan*. Nistor, însă, putea prelua aceste detalii din studiul individual al icoanelor, dacă luăm în considerare comenzile care uneori le succed pe cele ale *Maestrului anonim*.

Ambianța cultural-artistică a localității din jurul orașului Cluj-Napoca oferă, așa cum afirma Academicianul Marius Porumb, toate șansele ca aici să fi existat în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea un centru artistic, cu un rol important în împodobirea cu icoane și cu pictură murală a bisericilor românești. Numele zugravului Ioan care apare în pisania picturii murale a bisericii din Suceag alături de Nistor: „(...) în anul de la Hristos 1771, iulie în 21 zile. Pomeni Gospodi Nistor, Iuon zugravi”, precum și consemnarea celui din urmă într-un document din 1790 care-i atestă filiația felecană: „Zugrav Ioan, locuitor din Feleac”¹⁸, ar susține existența acestui centru artistic. Activitatea artistică a zugravului Ioan nu a fost identificată, exceptând numele amintit în pisanie, care, din păcate, nu mai poate fi lecturat, deoarece biserica a fost distrusă în perioada interbelică¹⁹. Documentul menționat îl consemnează pe Ioan în calitate de zugrav, încercând să-și recupereze cele 300 de oi pe care i le-a luat armata. În comparație cu acesta, Nistor apare consemnat în *Urbariul* satului Feleac cu o situație materială modestă, deși picta de aproape trei decenii. Nistor Zugravul este consemnat cu vârsta de 60 de ani, alături de un fiu pe nume Monu de 17 ani, îndeletnicindu-se cu zugrăvitul pentru care plătea o taxă de 2 florini și deținea: „1 vacă, 1 junc, 1 loc de casă în hotarul de sus, 3 pământuri de 3 feredele în hotarul de jos, 1 pământ de o câblă și 3 fânațe de 2 care de fân”²⁰. Fiul lui Nistor, Monu, se pare că nu a urmat cariera părintelui său, deoarece nu-l regăsim în inscripțiile sau pisanile de la finalul secolului al XVIII-lea sau începutul celui următor, deși, considerăm că acesta s-ar fi aflat printre principalii favoriți dintr-un prezumtiv grup de discipoli ai zugravului. Revenind la zugravul Ioan din Feleac, formarea sa artistică i se putea datora zugravului Nechita sau ucenicind alături de Nistor imediat după anul 1767, etapă care marchează cea mai veche icoană semnată și datată de zugrav și anul 1771 consemnat în pisania bisericii din Suceag, în care autorii erau menționați cu calificativul de zugravi. Penuria operei zugravului Ioan nu ne permite să avem certitudini, deocamdată rămâne cunoscută doar pisania bisericii din Suceag.

Prin acest studiu dorim să deschidem o nouă etapă de cercetare a operei zugravului Nistor din Feleac, care presupune și valorificarea unor decoruri parietale realizate de artist, două dintre acestea, încă necunoscute, se află la biserica din Borzești și Măgura Ierii. Deși bisericile de lemn cu decor pictural semnat sau atribuit zugravului Nistor, menționate în literatura de specialitate, au dispărut, cercetarea acestora fiind ireversibil pierdută, fiecare fragment pictural, care poate aparține creației zugravului, contribuie la evidențierea profilului artistic și a operei sale.

Acknowledgement:

Această lucrare a fost posibilă prin sprijinul financiar oferit de Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, cofinanțat prin Fondul Social European, în cadrul proiectului POSDRU/159/1.5/S/132400, cu titlul „Tineri cercetători de succes – dezvoltare profesională în context interdisciplinar și internațional”.

Note:

1. Nicolae Iorga, *Scrisori și inscripții ardeleni și maramureșene*, vol. II, București, 1906, p. 100. Numele lui Nistor și anul 1769 sunt consemnate pe dosul ușilor împărătești. La biserică cu hramul *Cuvioasa Paraschiva* din Feleac, Nistor este doar autorul registrului de icoane împărătești, restul catapetesmei aparține altui artist rămas, deocamdată, anonim. Ștefan Meteș preia informația lui Iorga, apreciindu-l pe Nistor autorul catapetesmei, iar „icoanele de pe pereți” le consideră opera lui „popa Ioan”, deși acesta apare consemnat în inscripția de pe dosul ușilor împărătești ca slujitor al altarului, fără a avea calitatea de zugrav. Nu cunoaștem dacă acest Popa Ioan s-ar putea identifica cu colaboratorul lui Nistor din pisania bisericii de la 1771 din Suceag: „pomeni Gospodi Nistor, Iuon Zugravi”, la care vom reveni către finalul studiului, deși Ioan apare aici doar cu calificativul de zugrav. Vezi Ștefan Meteș, *Zugravii bisericilor române*, în *Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice*, Secția pentru Transilvania 1926-1928, Cluj, 1929, p. 118.
2. Icoana ocupă în biserică felecană locul celei de hram, fiind așezată în partea dreaptă a iconostasului și are dimensiuni (69x46 cm) mai mici decât celelalte icoane împărătești (*Deisis*: 83x65,5 cm; *Maica Domnului cu Pruncul*: 89x66 cm; *Cuvioasa Paraschiva*: 79x55 cm, la primele două icoane dimensiunile sunt fără frontonul superior), iar icoana hramului, *Cuvioasa Paraschiva*, este amplasată în partea stângă a iconostasului.
3. Marius Porumb, *Contribuții la cunoașterea unui meșter zugrav din veacul al XVIII-lea – Nistor Zugrav din Feleac*, în *Studia Universitatis Babeș-Bolyai*, Historia, 13, 1968, fasc. 1, p. 21-30; *Idem*, *Contribuții la cunoașterea unor zugravi din veacul al XVIII-lea din Transilvania*, în *Acta Musei Napocensis*, VIII, 1971, p. 609, 616, fig. 6; *Idem*, *Zugravi și centre românești de pictură din Transilvania secolului al XVIII-lea*, în *Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie Cluj-Napoca*, XIX, 1976, p. 114, 120, fig. 19-20; *Idem*, *Contribuții privind pictura românească din secolul al XVIII-lea în jurul orașului Turda*, în *Potaissa. Studii și comunicări*, I, 1978, p. 112; *Idem*, *Dicționar de pictură veche românească din Transilvania. Sec. XIII-XVIII*, Editura Academiei Române, București, 1998, p. 265-267; *Idem*, *Un veac de pictură*, p. 87, 129, fig. 154; *Idem*, *Biserica Arhiepiscopală din Feleac, ctitoria lui Ștefan cel Mare*, Editura Renașterea, Cluj-Napoca, 2003, p. 29-34, fig. 13-18.
4. Icoana se află în expoziția permanentă de la etajul clădirii,

iar eticheta explicativă indică: „Zona Sîmpaul, Mănăsturul român, Sălaj”, deși Marius Porumb precizează proveniența acesteia din Feleac. Nu se cunoaște căreia dintre cele două biserici, cea a vechii episcopii sau a mănăstirii a fost destinată icoana. Un succint inventar al Mănăstirii Feleacului din 11 februarie 1783 consemnează „icoane mari 3”, bunurile acesteia ajungând în biserică veche, după ce s-a semnat la 1785 de către autoritățile habsburgice distrugerea așezământului. Conscripția din 1767 menționează parohia Feleac în protopopiatul Turda, cu o situație materială bună, având o avere parohială cuprinsă între 40 și 50 de zloți în măsura în care patrimoniul celor mai bogate parohii din protopopiatele vecine valora 90, respectiv 75 de zloți, iar cele mai mici venituri atingeau și un zlot și 30 de horgoși. Vezi Zenovie Păclișanu, *Vechile mănăstiri românești din Ardeal în Cultura creștină*, nr. 7-8, 1919, p. 158; Marius Porumb *Biserica Arhiepiscopală din Feleac*, p. 24-26, 28; Greta-Monica Miron, „... poruncește, scoale-te, du-te, propoveduește...” *Biserica Greco-Catolică din Transilvania. Cler și enoriași (1697-1782)*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2004, p. 399-400.

5. Marius Porumb *Zugravi și centre românești de pictură*, p. 119; *Idem*, *Dicționar de pictură*, p. 48. Inițial, la Boju în 1777 a fost menționat ca autor, cu o anumită incertitudine, Nechita Zugravul, apoi, icoana „*Deisis*, datând din 1773”, a fost atribuită lui Nechita. Maniera de tratare a chipurilor îl reclamă pe zugravul Nistor, edificatoare fiind icoana inedită *Sfântul Nicolae* de la Boju care trădează pregnant caracteristicile picturale ale acestuia.

6. Marius Porumb, *Contribuții la cunoașterea unor zugravi din veacul al XVIII-lea*, p. 609; *Idem*, *Dicționar de pictură*, p. 267, 452. La Vâlcele, zugravului Nistor din Feleac, i-au fost atribuite icoanele: „*Isus cu cartea legii* (61x41 cm), iar cea de-a doua *Buna Vestire* (55x38 cm)”. Prima dintre icoane nu se păstrează în colecția clujeană, însă dimensiunile pentru cea de-a doua nu corespund cu icoana în discuție, dar sunt identice celei cu temă similară provenită tot de la Vâlcele (inv. 85), aflată în colecție, care are inscripția: *Au plătit Mulduvan Todor. 1832* și aparține unui zugrav Ștefan, semnat pe icoana *Maica Domnului cu Pruncul* (inv. 87). Starea precară de conservare a icoanei *Buna Vestire* care aparține zugravului Nistor, cu stratul de verni aglomerat, a condus la lecturarea anului 1785 și 1789.

7. Pentru icoana *Deisis* și *Maica Domnului cu Pruncul* de la Luna de Sus, vezi Marius Porumb, *Zugravi și centre românești de pictură*, p. 120, fig. 36; *Idem*, *Dicționar de pictură*, p. 266-267; *Idem*, *Un veac de pictură*, p. 129, fig. 154; *Idem*, *Muzeul Mitropoliei Clujului*, în *Ars Transilvaniae*, Cluj-Napoca, 2012, p. 21, fig. 20.

8. Am surprins la zugravul Nistor această ieșire deliberată din tiparul iconografic, un exemplu relevant îl constituie icoana *Deisis*, pictată la începutul secolului al XIX-lea pentru biserică din Borzești, unde *Maica Domnului* apare ilustrată în stânga lui *Isus*, deși locul ei este în dreapta, iar figura *Sfântului Ioan Botezătorul* a fost înlocuită cu *Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul*.

9. *Idem*, *Dicționar de pictură*, p. 267. Menționează în colecția clujeană icoana *Iisus Pantocrator* datată 1784 pe carte cu proveniență necunoscută. Considerăm că este în discuție această piesă și nu cea anterioară căreia i se cunoaște proveniența. Pentru ilustrația icoanei, vezi *Idem*, *Zugravi și centre românești de pictură*, fig. 20.
10. *Idem*, *Zugravi și centre românești de pictură*, p. 120; *Idem*, *Dicționar de pictură*, p. 266-267, 288; *Idem*, *Un veac de pictură*, p. 129; *Idem*, *Muzeul Mitropoliei Clujului*, p. 22, fig. 21. Intervențiile de restaurare din anul 2011 au interpretat arbitrar slovele de pe rama inferioară, completându-le defectuos, textul fiind lecturat din imaginile anterioare restaurării.
11. *Idem*, *Dicționar de pictură*, p. 266-267. Icoana este ilustrată, dar nu i se menționează localitatea de proveniență.
12. *Idem*, *Zugravi și centre românești de pictură*, fig. 19, atribuită zugravului Nistor, încadrată între 1770-1780, fără localitatea de proveniență.
13. Ana Dumitran, *Siladi Șimon, ucenicul jupânului Andraș din Cluj parcurs retrospectiv în căutarea unui maestru*, în *Apulum L*, seria Historia & Patrimonium, Alba Iulia, 2013, p. 291, 296-297, 305, 312, fig. 4, 13-14, 28, 42.
14. Marius Porumb, *Dicționar de pictură*, p. 266; *Idem*, *Muzeul Mitropoliei Clujului*, p. 21, fig. 19.
15. Recunoștință doamnei Dr. Márta Juliá Guttmann pentru susținerea constantă pe care mi-o oferă și studentei Fruzsina Bencze din cadrul secției de Conservare Restaurare a Universității de Artă și Design Cluj-Napoca, care a avut generozitatea să mă ajute în realizarea acestor fotografii.
16. Pentru repertoriul zugravului Nechita și ilustrație la opera acestuia, vezi Marius Porumb, *Dicționar de pictură*, p. 257-260; *Idem*, *Un veac de pictură*, p. 128, fig. 151-153; *Idem*, *Muzeul Mitropoliei Clujului*, p. 21, fig. 17-18.
17. Două icoane cu această temă, pictate de zugravul Nechita, se păstrează una în colecția Muzeului Mitropoliei Clujului (inv. 4, 74,5x55,5 cm) și provine de la Apahida, iar cealaltă este expusă la Muzeul de Artă din Cluj-Napoca.
18. *Idem*, *Contribuții la cunoașterea unor zugravi din veacul al XVIII-lea*, p. 608; *Idem*, *Dicționar de pictură*, p. 66, 258-259; *Idem*, *Un veac de pictură*, p. 86, 128.
19. *Idem*, *Dicționar de pictură*, p. 182-183, 267; *Idem*, *Biserica Arhiepiscopală din Feleac*, p. 33.
20. *Idem*, *Dicționar de pictură*, p. 392.
21. *Apud*, Marius Porumb, *Biserica Arhiepiscopală din Feleac*, p. 29.

Bibliography:

Dumitran, Ana, „*Siladi Șimon, ucenicul jupânului Andraș din Cluj*”. *Parcurs retrospectiv în căutarea unui maestru / «Simon Siladi disciple of master Andraș from Cluj»*. *A retrospective view in search of a master*, în *Apulum L*, series Historia & Patrimonium, Alba Iulia, 2013.

Iorga, Nicolae, *Scrisori și inscripții ardelen și maramureșene / Transylvanian and Maramures letters and inscriptions*, vol. II, București, 1906.

Ștefan, Meteș, *Zugravii bisericilor române / Romanian churches painters*, în *Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice*, Secția pentru Transilvania, 1926-1928, Cluj-Napoca, 1929.

Miron, Greta-Monica, „... poruncește, scoalete, du-te, propoveduește ...” *Biserica Greco-Catolică din Transilvania. Cler și enoriași (1697-1782) / „... command, rise, go, preach...” Greek Catholic Church in Transylvania. Clergy and parishioners (1697-1782)*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2004.

Pâclișanu, Zenovie, *Vechile mănăstiri românești din Ardeal / The old Romanian monasteries in Transylvania*, în *Cultura creștină*, nr. 7-8, aprilie 1919.

Porumb, Marius, *Contribuție la cunoașterea unui meșter zugrav din veacul al XVIII-lea – Nistor Zugrav din Feleac / Contribution to the knowledge of a painter from eighteenth century - Painter Nistor from Feleac*, în *Studia Universitatis Babeș-Bolyai*, Historia 13, Fasciculus 1, 1968.

Porumb, Marius, *Contribuții la cunoașterea unor zugravi din veacul al XVIII-lea din Transilvania / Contributions to the knowledge of painters from eighteenth century in Transylvania*, în *Acta Musei Napocensis*, VIII, 1971.

Porumb, Marius, *Zugravi și centre românești de pictură din Transilvania secolului al XVIII-lea / Painters and Romanian painting centers in Transylvania from eighteenth century*, în *Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie Cluj-Napoca*, XIX, 1976.

Porumb, Marius, *Contribuții privind pictura românească din secolul al XVIII-lea în jurul orașului Turda / Contributions to the Romanian painting from eighteenth century around the city of Turda*, în *Potaissa. Studii și comunicări*, I, 1978.

Porumb, Marius, *Dicționar de pictură veche românească din Transilvania. Sec. XIII-XVIII / Dictionary of old Romanian painting in Transylvania*, Editura Academiei Române, București, 1998.

Porumb, Marius, *Un veac de pictură românească din Transilvania. Secolul XVIII / A century Romanian painting in Transylvania. The eighteenth century*, Editura Meridiane, București, 2003.

Porumb, Marius, *Biserica Arhiepiscopală din Feleac, ctitoria lui Ștefan cel Mare / Feleac Archdiocesan Church, founded by Ștefan cel Mare*, Renașterea, Cluj-Napoca, 2003.

Porumb, Marius, *Muzeul Mitropoliei Clujului / Metropolitan Museum of Cluj*, în *Ars Transilvaniae*, Cluj-Napoca, 2012.

Fig. 1. *Deisis*, Nistor Zugravul (atribuire), Boju, 1777

Fig. 2. *Sfântul Nicolae*, Nistor Zugravul (atribuire), Boju

Fig. 3. *Deisis*, Nistor Zugravul, Luna de Sus, 1784

Fig. 4. *Maica Domnului cu Pruncul*, Nistor Zugravul (atribuire), Luna de Sus

Fig. 5. Pogorârea Duhului Sfânt, Nistor Zugravul, Petreștii de Jos, 1801

Fig. 6. Arhanghelul Mihail, Nistor Zugravul (atribuire), Muntele Băișorii

Fig. 7. Maica Domnului cu Pruncul, Nistor Zugravul (atribuire), Turda

Fig. 8. Deisis, Nechita Zugravul (atribuire), 1762, Feleac